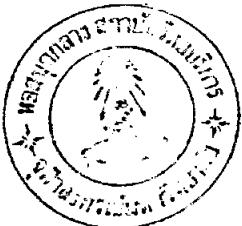


บทที่ ๓

วิธีค่าเนินการวิจัย



ประกาศ

ประกาศที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์หนังสือทางการศึกษาคณิตศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2526 ในสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ ภาควิชามัชยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๕๔ เล่ม สาขาวิชาสอนคณิตศาสตร์ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๐๐ เล่ม และในวิชาเอก การมัชยมศึกษา (การสอนคณิตศาสตร์) ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ประสามมิตร ๑๓ เล่ม รวมทั้งสิ้น ๑๖๗ เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ (ภูภาคแนวโน้ม ก.) ที่บูรจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาและวิเคราะห์วิทยานิพนธ์คู่ละเล่ม ใน การสร้างแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์เพื่อให้แบบวิเคราะห์มีความสมบูรณ์สามารถเก็บข้อมูลรายละเอียดวิทยานิพนธ์ได้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน โฉมค่าเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียด วิธีการ ขั้นตอนและส่วนประกอบที่สำคัญในการทำวิทยานิพนธ์

2. ศึกษาคำรา เอกสาร รายงานต่าง ๆ ทางค้นคว้าการวิจัยทางการศึกษา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3. สร้างแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ซึ่งประกอบด้วยคัน ๑๐ คัน คือ

1. ระเบียบวิธีวิจัย

2. ประเภทของงานวิจัย

3. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

4. สถานภาพของประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

5. ระดับการศึกษาที่เกี่ยวข้อง
6. แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มศักดิ์ของประเทศ
7. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
9. สัดส่วนของการใช้เครื่องมือ
10. เนื้อหาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

4. นำไปในบัญชีห้องคุณวุฒิ 2 ห้อง (คู่ภาคผนวก ๔.) ตรวจสอบความครอบคลุมของแบบวัดเคราะห์และความเหมาะสมสมควร ๆ และปรับปรุงแก้ไขความขอเสนอแนะของบัญชีห้องคุณวุฒิ

5. ผู้จัดทำแบบวัดเคราะห์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปวัดเคราะห์ห้องเรียนพันธ์สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์จำนวน 5 เล่ม และนำไปในบัญชีห้องคุณวุฒิ 5 ห้องตรวจสอบวัดเคราะห์ห้องเรียนพันธ์ของผู้จัดทำโดยบัญชีห้องคุณวุฒิ 1 ห้อง จะตรวจสอบผลการวัดเคราะห์ห้องเรียนพันธ์ห้องละ 1 เล่ม

ผลการตรวจสอบบัญชีห้องคุณวุฒิ 5 ห้อง สูงไปกว่า 95% จึงอนุมัติให้ใช้แบบวัดเคราะห์ที่ถูก 96 %
(คู่รายละเอียดจากภาคผนวก ๔.)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดทำการอ่านวิทยานิพนธ์ที่เป็นประชากรทุกเล่ม และทำการวัดเคราะห์รายละเอียดค้าง ๆ ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม และจัดประเภทในรูปความดีเช้าในรายการของแบบวัดเคราะห์ โดยแยกวัดเคราะห์เป็นส่วน ๆ และนับห้องในแบบพ่อรวมของการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อจะได้ทราบถึงรายละเอียดของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มครบถ้วนทุกเล่ม

การวัดเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาทำการวัดเคราะห์โดยวิธีการค้าง ๆ คังนี้

1. แจกแจงความถี่ของข้อมูลแต่ละรายการ
2. ทำการกราฟรายร้อยละของจำนวนข้อมูลแต่ละรายการโดยแยกเป็นช่อง

และสรุปผลและหั้งสามัญรวมกัน

สัดคิดที่ใช้

$$\text{สูตรร้อยละ} = \frac{n}{N} \times 100$$

n ก็คือ ความถี่ของข้อมูลแต่ละรายการ
 N ก็คือ จำนวนวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม



ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย